

Vlaams
Parlement

ingediend op **1353** (2017-2018) – Nr. 3
27 november 2017 (2017-2018)

Amendementen

op het ontwerp van decreet
over het lokaal bestuur

Documenten in het dossier:
1353 (2017-2018) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen

verzendcode: BIN

AMENDEMENT Nr. 50

**voorgesteld door Ingrid Pira, Björn Rzoska,
Wouter Vanbesien en Bart Caron**

Artikel 7

Een paragraaf 5/1 invoegen, die luidt als volgt:

"§5/1. De burgemeester en schepenen kunnen geen voorzitter zijn van de gemeenteraad."

VERANTWOORDING

Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2012 werd in 211 van de 308 Vlaamse gemeenten iemand anders dan de burgemeester voorzitter van de gemeenteraad. Dit wijst op een groeiend draagvlak voor de mogelijkheid om burgemeester en voorzitter van de raad te ontkoppelen – in 2006 waren de verhoudingen nog bijna omgekeerd. Toch blijft in één Vlaamse gemeente op drie de burgemeester de gemeenteraad voorzitten. Deze combinatie van rollen komt de lokale democratie niet ten goede.

AMENDEMENT Nr. 51

**voorgesteld door Ingrid Pira, Björn Rzoska,
Wouter Vanbesien en Bart Caron**

Artikel 29

Paragraaf 5 vervangen door wat volgt:

"§5. Het inzagerecht en het bezoekreht van de gemeenteraadsleden, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, geldt ook voor de extern verzelfstandigde agentschappen van de gemeente."

VERANTWOORDING

In artikel 226 van dit ontwerp van decreet wordt aangegeven dat er drie vormen van gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen bestaan:

- 1° het autonoom gemeentebedrijf;
- 2° het gemeentelijke extern verzelfstandigd agentschap in privaatrechtelijke vorm;
- 3° het autonoom gemeentelijk havenbedrijf.

Het inzagerecht en bezoekreht voor gemeenteraadsleden zou voor al deze vormen van gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen moeten gelden.

AMENDEMENT Nr. 52

**voorgesteld door Ingrid Pira, Björn Rzoska,
Wouter Vanbesien en Bart Caron**

Artikel 31

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 31. De gemeenteraadsleden hebben het recht aan de burgemeester en aan het college van burgemeester en schepenen mondelinge en schriftelijke vragen te stellen. Zij hebben eveneens het recht de burgemeester en het college van burgemeester en schepenen te interpellieren.

Voor het stellen van een vraag of voor een interpellatie als vermeld in het eerste lid is geen toegelicht voorstel van beslissing vereist."

VERANTWOORDING

Gemeenteraadsleden hebben volgens het decreet het recht om mondelinge en schriftelijke vragen te stellen en om eigen agendapunten met toegelicht voorstel van beslissingen in te dienen. In een ander klassiek parlementair controle-instrument, de interpellatie, is formeel niet voorzien in de regelgeving voor lokale besturen. Het is nochtans een interessant instrument: het is minder vrijblijvend dan een vraag en laat een debat toe, maar vereist geen formeel voorstel van besluit. Heel wat gemeenten laten in hun huishoudelijk reglement interpellaties toe, maar andere zijn hardleers. Zij maken interpellaties onmogelijk of dwingen het raadslid op kunstmatige wijze te kiezen voor de format van ofwel een vraag, ofwel een agendapunt met voorstel van beslissing. Om dit te vermijden, is het beter standaard in de interpellatie te voorzien als één van de instrumenten waar raadsleden gebruik van kunnen maken.

AMENDEMENT Nr. 53

**voorgesteld door Ingrid Pira, Björn Rzoska,
Wouter Vanbesien en Bart Caron**

Artikel 42

Paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

"§3. Ten hoogste twee derde van de leden van het college van burgemeester en schepenen is van hetzelfde geslacht.

Als het college van burgemeester en schepenen na de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid, wordt de laatste overeenkomstig artikel 43 of 49, §1, verkozen schepen in rang die niet tot het overeenkomstig het eerste lid onvoldoende vertegenwoordigde geslacht behoort, van rechtswege vervangen door het gemeenteraadslid van het andere geslacht dat op dezelfde lijst met de meeste naamstemmen verkozen is. Als verschillende raadsleden van het andere geslacht een gelijk aantal naamstemmen hebben behaald, krijgt het raadslid dat de hoogste plaats op de lijst bekleedt, voorrang onder die raadsleden. Als er geen verkozen gemeenteraadsleden van het andere geslacht op die lijst voorkomen, wordt de schepen van rechtswege vervangen door de eerste opvolger van het andere geslacht op die lijst.

In afwijking van het tweede lid wordt, als het college van burgemeester en schepenen na de verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst niet rechtsgeldig blijkt te zijn samengesteld overeenkomstig het eerste lid, en als de overeenkomstig artikel 43 of 49, §1, laatst verkozen schepen in rang, bij de verkiezing van de gemeenteraadsleden verkozen is op een lijst die maar één kandidaat bevat, de voorlaatste schepen in rang vervangen overeenkomstig het tweede lid. Als ook de voorlaatste schepen in rang verkozen werd op een lijst die maar één kandidaat bevat, wordt de derde laatste schepen in rang of, in voorkomend geval, de eerstvolgende laatste schepen in rang, vervangen overeenkomstig dezelfde bepalingen.

De procedure, vermeld in het tweede lid, wordt herhaald tot het college van burgemeester en schepenen rechtsgeldig is samengesteld overeenkomstig het eerste lid.”.

VERANTWOORDING

Vanuit de Groenfractie stellen we voor om, net zoals in Brussel en Wallonië, ook in Vlaanderen genderquota voor lokale besturen in te voeren. Voor de indieners is het niet meer dan evident dat anno 2017 minimaal een derde van het bestuurscollege uit personen van een ander geslacht bestaat.

Genderquota bestaan al lang én ze werken. Zo moeten bij gemeentelijke adviesraden minimaal een derde van de leden van het andere geslacht zijn. Dit geldt ook voor raden van bestuur van autonome gemeentebedrijven. Het is dus evident om ze ook toe te passen op de samenstelling van colleges van burgemeester en schepenen. Het Brusselse Gewest en Wallonië deden het al, nu kan Vlaanderen niet achterblijven.

De gendersamenstelling van colleges van burgemeester en schepenen kende de laatste jaren een sterke vooruitgang. Daar waar in 2006 27% van alle schepenen een vrouw was, steeg dit in 2012 naar 34%. Een evolutie die we waarschijnlijk te danken hebben aan de verstrenging van genderquota op kieslijsten. In 2012 moest een kieslijst evenveel mannelijke kandidaten als vrouwelijke bevatten en de eerste twee kandidaten moesten van een verschillend geslacht zijn.

Door de 1/3- en 2/3-regeling in het decreet Lokaal Bestuur te verankeren, kunnen we er voor zorgen dat het aandeel vrouwen in colleges van burgemeester en schepenen verder zal toenemen. Wat op termijn er hopelijk voor kan zorgen dat ook het burgemeestersambt vervrouwelijkt. Want vandaag is slechts 13,7% van alle Vlaamse burgemeesters een vrouw. Al zullen de lijsttrekkersplaatsen dan ook vaker naar een vrouw moeten gaan, want vandaag wordt in 80% van de gevallen de kieslijst getrokken door een man.

AMENDEMENT Nr. 54

**voorgesteld door Ingrid Pira, Björn Rzoska,
Wouter Vanbesien en Bart Caron**

Artikel 46

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 46. §1. De gemeenteraad kan bij volstreckte meerderheid van stemmen een constructieve motie van wantrouwen aannemen tegen één lid, tegen meerdere leden of tegen alle leden van het college van burgemeester en schepenen, uitgezonderd de schepen van rechtswege. De motie kan niet in bespreking worden gebracht met toepassing van artikel 29.

§2. De constructieve motie van wantrouwen is ontvankelijk wanneer ze:

- 1° aangeeft tegen welke leden van het college van burgemeester en schepenen ze gericht is;*
- 2° voor elk van die leden, vermeld onder 1°, een kandidaat-opvolger voordraagt. Zetelende leden van het college van burgemeester en schepenen kunnen opnieuw worden voorgedragen;*
- 3° begeleid is door:*
 - a) een akte van voordracht zoals vermeld in artikel 59 en een akte van voordracht zoals vermeld in artikel 45, in het geval dat de constructieve motie van wantrouwen is gericht tegen het gehele college van burgemeester en schepenen;*
 - b) een akte van voordracht zoals vermeld in artikel 59, in het geval dat de constructieve motie van wantrouwen is gericht tegen de burgemeester;*
 - c) een akte van voordracht zoals vermeld in artikel 50, in het geval dat de constructieve motie van wantrouwen is gericht tegen een schepen;*
- 4° uiterlijk acht dagen voor de gemeenteraadszitting aan de gemeentesecretaris werd overhandigd.*

De motie van wantrouwen die gericht is tegen het gehele college van burgemeester en schepenen, kan niet worden ingediend:

- 1° in de periode van één jaar na de installatie van het college;*
- 2° vanaf 30 juni van het jaar dat voorafgaat aan het jaar van de verkiezingen voor de volledige vernieuwing van de gemeenteraden.*

De gemeentesecretaris onderzoekt de ontvankelijkheidsvereisten.

§3. Alvorens tot de stemming wordt overgegaan, onderzoekt de voorzitter van de gemeenteraad de ontvankelijkheidsvoorwaarden van de akte of akten van voordracht van de schepenen, overeenkomstig artikel 45 en 50 van het Gemeentedecreet.

Indien hij de onontvankelijkheid van één van de akten vaststelt, verklaart hij de motie zonder voorwerp.

§4. Indien de gemeenteraad de motie met volstreekte meerderheid van stemmen aanneemt, worden de voorgedragen kandidaat-schepenen verkozen verklaard.

§5. Als de motie, die gericht is tegen de burgemeester of tegen het gehele college van burgemeester en schepenen, werd aangenomen door de gemeenteraad, dan bezorgt de voorzitter van de gemeenteraad de akte van voordracht ten gunste van de kandidaat-burgemeester onmiddellijk na de stemming aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering ontslaat de burgemeester. Zijn opvolger neemt het ambt waar in afwachting van zijn benoeming door de Vlaamse Regering.”.

VERANTWOORDING

Om een uitweg mogelijk te maken uit een politieke crisis bestaat sinds enkele jaren het systeem van de 'structurele onbestuurbaarheid' van de gemeente. Als de gemeenteraad de structurele onbestuurbaarheid uitroept en de verplichte bemiddeling door de gouverneur niets oplevert, kan de raad overgaan tot de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen. Omdat nergens duidelijk gedefinieerd staat onder welke voorwaarden de structurele onbestuurbaarheid kan worden uitgeroepen, leidde deze procedure de voorbije jaren tot heel wat problemen voor de Raad van State. De Vlaamse Regering gaf daarom de opdracht tot evaluatie van deze procedure, maar deed vervolgens niets met de resultaten.

Vanuit de Groenfractie stellen we voor dat het decreet Lokaal Bestuur de aanbeveling van de Administratie Binnenlands Bestuur opvolgt en de 'structurele onbestuurbaarheid' vervangt door een systeem van 'constructieve motie van wantrouwen', zoals ook in het Vlaams Parlement bestaat.

AMENDEMENT Nr. 55

**voorgesteld door Ingrid Pira, Björn Rzoska,
Wouter Vanbesien en Bart Caron**

Artikel 47

Punt 3° vervangen door wat volgt:

"3° de schepen die het mandaat uitoefent van federaal, Vlaams of Europees parlements­lid. De ver­hinder­ing geldt zolang de schepen het mandaat van federaal, Vlaams of Europees Par­le­ments­lid uitoefent;".

VERANTWOORDING

Het is de bedoeling van dit decreet eindelijk werk te maken van een cumulatieverbod voor de functies van Vlaams Parlements­lid en alle uitvoerende lokale mandaten. Daarbij beogen de indieners uitdrukkelijk ook een verbod op het samengaan van mandaten en niet enkel een limiet aan de vergoeding die men kan krijgen indien men mandaten verenigt. Het gaat om een principiële keuze. Niemand kan verschillende verantwoordelijke functies combineren, zonder dat hij of zij ergens gaten laat vallen. Supermensen bestaan niet. Het gaat overigens niet enkel om tijdsbesteding, maar ook om aandacht, om focus, het stellen van prioriteiten. Het combineren van functies leidt altijd tot een vorm van belangenvermenging (met name van een uitvoerend en een wetgevend mandaat) of belangenconcentratie. Het spreiden van macht over meerdere personen verdient de voorkeur. Het feit dat daardoor meerdere mensen een verantwoordelijkheid dragen (meer mandaten) kan in een democratie waarin alle burgers in principe als coproductanten dienen beschouwd te worden, bezwaarlijk als een probleem gezien worden. Eerder integendeel. Het cumuleren van vergoedingen is de laatste tijd terecht ook zwaar onder vuur komen te liggen. Met een principieel cumulatieverbod lossen we dit voor een deel op. Maar ook andere combinaties van vergoedingen zullen verder moeten bekeken worden, zowel voor lokale bestuurders als voor parlementsleden (in intercommunales, vzw's, allerlei parallelle en tussenstructuren).

De functie van minister, provinciaal gedeputeerde of parlements­lid dient te worden beschouwd als een voltijds mandaat. Ook de functie van burgemeester of schepen of OCMW-voorzitter in een gemeente is een voltijdse verantwoordelijkheid. Het is onmogelijk op een volwaardige manier twee (meer dan) voltijdse functies uit te oefenen.

Cumuls kunnen bovendien tot belangenvermenging leiden. Voor alle mandatarissen (ook schepenen van kleine gemeenten bijvoorbeeld) geldt dat ze elke (schijn van) belangenvermenging dienen te vermijden van privéberoepsactiviteiten of van het opnemen van mandaten op andere bestuursniveaus.

Vandaar de instelling van een consequent cumulverbod in Vlaanderen. Een mandaat in het Vlaams Parlement mag niet gecombineerd worden met een lokaal uitvoerend mandaat (burgemeester, schepen en dus ook OCMW-voorzitter).

In artikel 47, 3°, van het huidige ontwerp van decreet wordt de passus "als de schepen daar schriftelijk om verzoekt" geschrapt. Nu kan een parlements­lid zelf de beslissing nemen om zich in een lokaal bestuur tijdelijk te laten vervangen, en zelf kiezen voor een staat van verhindering voor de tijd dat hij het mandaat van parlements­lid uitoefent. Door deze passage in dit artikel te schrappen, vervalt de vrije keuze en wordt de facto een cumulverbod ingevoerd voor de tijd dat de persoon in kwestie zijn mandaat in het parlement opneemt. Wel wordt in de mogelijkheid voorzien dat het parlements­lid bij verlies of afstand van zijn mandaat het lokaal bestuurs­mandaat opnieuw opneemt.

Volgens artikel 24bis, §3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, kunnen het Vlaams Parlement, het Brusselse Hoofdstedelijke Parlement en het Waals Parlement, elk voor zich, bij decreet bijkomende onverenigbaarheden instellen. Dat geldt in elk geval voor de onverenigbaarheid van de mandaten van leden van het Vlaams Parlement.

Aangezien het Vlaams Parlement krachtens artikel 6, VIII, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bevoegd is voor de ondergeschikte besturen en meer bepaald voor "de samenstelling, organisatie, bevoegdheid en werking van de provinciale en gemeentelijke instellingen en van de bovengemeentelijke besturen", kan ook een cumulverbod worden ingesteld voor burgemeesters en schepenen met het mandaat van federaal parlements­lid en Europees Parlements­lid voor zolang deze parlements­leden dit federaal of Europees mandaat uitoefenen.

Deze mogelijkheid wordt ook expliciet bevestigd door advies 62.152/1 van de Raad van State van 25 oktober 2017 op een voorstel van ordonnantie tot wijziging van de Nieuwe Gemeentewet met het oog op de invoering van onverenigbaarheid tussen de functie van burgemeester of schepen en het mandaat van lid van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement, van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, van de Senaat, van het Vlaams Parlement en van het Europees Parlement (*Parl.St.* Brussels Parlement, 2016-17, nr. A-550/1).

In artikel 47 van het ontwerp van decreet is overigens al de facto een cumulverbod opgenomen, niet alleen met provinciaal gedeputeerde (artikel 47, 2°), maar ook met lid van de federale, van de Vlaamse Regering en van de Europees Commissie (artikel 47, 1°).

Dezelfde regeling als opgenomen in artikel 47 geldt krachtens het bestaande artikel 61 van het Gemeentedecreet ook voor burgemeesters. Door artikel 47, 3°, te wijzigen, wordt via artikel 60 van het ontwerp van decreet ook voor burgemeesters een cumulverbod ingevoerd voor Vlaamse, federale en Europese Parlementsleden voor de periode dat ze dit parlementair mandaat uitoefenen.

Via artikel 80 van het ontwerp van decreet geldt die onverenigbaarheid dan ook voor de voorzitter en de leden van het vast bureau van de raad voor maatschappelijk welzijn.

De indieners van dit amendement kiezen ervoor om het cumulverbod in te stellen voor alle burgemeesters en schepenen, ook voor de uitvoerende mandaten in kleinere gemeenten. Qua tijdsbesteding zou een combinatie van een parlementair mandaat met een lokale bestuursfunctie in een kleine gemeente nog kunnen. Men stelt soms de grens voor van gemeenten tot 50.000 inwoners. Maar ook voor kleinere gemeenten kan belangenvermenging spelen. Een dergelijke grens is bovendien altijd erg arbitrair (wat met gemeenten van 51.000 inwoners?). Maar dit wordt vooral gedaan om te vermijden dat in het Vlaams Parlement wel nog een hele reeks burgemeesters en schepenen zouden zetelen van kleinere gemeenten, terwijl de burgemeesters en schepenen van grote gemeenten uitgesloten zijn. Dat zou tot een onevenwicht kunnen leiden in de besluitvorming in het Vlaams Parlement, iets dat soms nu al merkbaar is.

AMENDEMENT Nr. 56

**voorgesteld door Ingrid Pira, Björn Rzoska,
Wouter Vanbesien en Bart Caron**

Artikel 113

Een tweede lid toevoegen, dat luidt als volgt:

"Het bijzonder comité voor de sociale dienst kan op eigen initiatief of op verzoek een niet-bindend advies geven aan het college, het vast bureau, de gemeenteraad en de OCMW-raad over het gemeente- of OCMW-beleid."

VERANTWOORDING

Dit vermeldt de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) in haar standpuntnota: "De VVSG is het eens met de gesloten taakstelling van het Bijzonder Comité voor de Sociale Dienst (BCSD), maar vraagt om in de memorie van toelichting bij artikel 113 te vermelden dat het BCSD vanuit zijn expertise en ervaring met hulpverleningsdossiers en met de leefwereld van mensen in armoede op eigen initiatief of op vraag een niet-bindend advies kan geven aan het college, het vast bureau, de gemeenteraad en OCMW-raad over het gemeente- of OCMW-beleid."

De indieners delen deze bekommernis. Hoewel het decreet een dergelijk advies ook niet formeel verbiedt, verdient het de voorkeur helderheid te creëren en zo een restrictieve interpretatie tegen te gaan.

AMENDEMENT Nr. 57

**voorgesteld door Ingrid Pira, Björn Rzoska,
Wouter Vanbesien en Bart Caron**

Artikel 134

Na het eerste lid het volgende lid invoegen:

"In afwijking van artikel 41, 8°, van dit decreet zijn de districtsraden voor wat de hen overgedragen bevoegdheden betreft, bevoegd voor het vaststellen van wat onder het begrip 'dagelijks bestuur' moet worden verstaan."

VERANTWOORDING

De huidige bepaling van artikel 41, 8°, levert problemen op voor de Antwerpse districtsraden. In dit artikel wordt immers bepaald dat het aan de gemeenteraad toekomt om invulling te geven van wat onder het begrip 'dagelijks bestuur' moet worden verstaan. De districtsraad moet zoals ieder democratisch verkozen orgaan zelf zijn bevoegdheden aan het uitvoerend orgaan, het districtscollege, kunnen delegeren.

AMENDEMENT Nr. 58

**voorgesteld door Ingrid Pira, Björn Rzoska,
Wouter Vanbesien en Bart Caron**

Artikel 278

In paragraaf 1, tweede lid, aan de eerste zin de volgende woorden toevoegen: *"en van de interpellaties"*.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 52

AMENDEMENT Nr. 59

**voorgesteld door Ingrid Pira, Björn Rzoska,
Wouter Vanbesien en Bart Caron**

Artikel 300/1 (nieuw)

Aan hoofdstuk 5 een artikel 300/1 toevoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 300/1. Als het college van burgemeester en schepenen of de gemeenteraad nalaten in rechte op te treden, kunnen één of meer inwoners in rechte optreden namens de gemeente, mits zij onder zekerheidstelling aanbieden om persoonlijk de kosten van het geding te dragen en in te staan voor de veroordeling tot schadevergoeding of boete wegens tergend en roekeloos geding of hoger beroep die kan worden uitgesproken."

Dit recht staat ook open voor de rechtspersonen waarvan de maatschappelijke zetel in de gemeente is gevestigd.

De gemeente kan over het geding geen dading aangaan of er afstand van doen zonder instemming van degene die het geding in haar naam heeft gevoerd.

Op straffe van onontvankelijkheid kunnen personen vermeld in het eerste en tweede lid slechts namens de gemeente in rechte optreden indien zij de geding-inleidende akte aan het college van burgemeester en schepenen hebben betekend en, daaraan voorafgaand, het college van burgemeester en schepenen wegens het niet-optreden in gebreke hebben gesteld en na een termijn van tien dagen na de betekening van deze ingebrekestelling geen optreden in rechte vanwege het gemeentebestuur heeft plaatsgevonden. In geval van hoogdringendheid is geen voorafgaande ingebrekestelling vereist.”.

VERANTWOORDING

In het ontwerp van het nieuwe decreet over het lokaal bestuur verdwijnt artikel 194 van het vroegere Gemeentedecreet.

Dat artikel bepaalt dat een inwoner namens de gemeente kan optreden als de gemeente dit zelf niet doet. Dit artikel is regelmatig succesvol gebruikt door inwoners om milieu-inbreuken te bekampen.

De schrapping van artikel 194 schaft het milieustakingsrecht (federale wetgeving) niet af. Ze bemoeilijkt wel de toegang voor burgers, omdat burgers niet meer in rechte kunnen optreden namens de gemeente. De milieustakingsvordering als zodanig blijft bestaan. Enerzijds kan de gemeente er zelf gebruik van maken; anderzijds kunnen procesbekwame verenigingen het onder bepaalde voorwaarden. Maar daar zit net de verhoogde drempel: burgers zullen het een stuk moeilijker krijgen om te bewijzen dat zij het recht hebben om de procedure te voeren.

Nochtans werd artikel 194 in 2012 al aangepast, en was er in 2016 ook een arrest van het Grondwettelijk Hof dat schrapping overbodig maakt (omdat ze al tegemoetkomt aan de voornaamste bezwaren van de lokale besturen).

In de paritaire commissie Decentralisatie kwam het voorstel tot schrapping van artikel 194 al aan bod, maar werd hierover geen consensus bereikt. De Vlaamse Regering oordeelde toen dat de afschaffing ingaat tegen het Verdrag van Aarhus. Dit zou des te meer het geval zijn als de schrapping van artikel 194 niet gepaard zou gaan met het gelijktijdig openstellen van de milieustakingsvordering (federaal recht) voor particulieren.

Ook het advies van de Raad van State (blz. 23 en volgende) over het voorontwerp van decreet over het lokaal bestuur is erg kritisch over de schrapping van artikel 194: “Gelet hierop betwijfelt de Raad van State of de in de memorie van toelichting aangevoerde verantwoording volstaat. De stellers van het ontwerp zullen derhalve minstens bijkomend moeten kunnen verantwoorden dat er redenen van algemeen belang zijn om het recht van inwoners om namens de gemeente in rechte op te treden, af te schaffen.”.

Toch besliste de Vlaamse Regering op 27 oktober 2017 om niet tegemoet te komen aan deze opmerking van de Raad van State: “In randnummer 16 formuleert de Raad van State opmerkingen bij het niet hernemen van de mogelijkheid om namens de gemeente op te treden in rechte, zoals in artikel 194 van het Gemeentedecreet geregeld werd. Hieraan werd niet tegemoetgekomen.”.

We zien hierbij een parallel met andere pogingen van de Vlaamse Regering (onder andere in de regelgeving rond ruimtelijke ordening) om de inspraak en rechten van burgers te beknotten. Ook daar werd de zware kritiek van de Raad van State genegeerd.

AMENDEMENT Nr. 60

**voorgesteld door Ingrid Pira, Björn Rzoska,
Wouter Vanbesien en Bart Caron**

Artikel 432

Een zevende en een achtste lid toevoegen, die luiden als volgt:

"Leden van de algemene vergadering kunnen uiterlijk vijf dagen vóór de vergadering punten aan de agenda toevoegen. De leden van de algemene vergadering bezorgen daartoe hun toegelicht voorstel van beslissing aan de raad van bestuur van de vereniging.

De leden van de algemene vergadering hebben het recht aan de raad van bestuur mondelinge en schriftelijke vragen te stellen. Zij hebben eveneens het recht de burgemeester en het college van burgemeester en schepenen te interpelleren. Voor het stellen van een vraag of voor een interpellatie, is geen toegelicht voorstel van beslissing vereist."

VERANTWOORDING

Het ontwerp van decreet beperkt het aantal leden van de raad van bestuur van dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen tot maximaal vijftien. Vanuit het oogpunt van goed bestuur is een beperking van de omvang van de raad van bestuur zeker een goede zaak. Vanuit democratisch oogpunt is het evenwel wenselijk een voldoende sterke link te voorzien met de vennoten en hun democratisch verkozen organen. Daarom stellen de indieners voor om de leden van de algemene vergadering mutatis mutandis dezelfde rechten te bezorgen als leden van de gemeenteraad ten aanzien van de gemeentelijke bestuursorganen.

